

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

bus similes incidenter, iureiurando adactos habuisse, ut à Pontificum electionibus in posterum abstinerent. Interim Henricus Capuam vsg, projectus, postquam satis prouinciam composuerat, Romam, & inde in Germaniam est reuersus. Vixdum Germaniam Henricus Imperator attigerat, cum Clemens pontificatus sui anno secundo diem suum obiit, prouidentibus magistris Romanis, ne Germanus Pontifex, diu illorum cœruiibus immineret: Veneno, quod indubitatum est, periit.

CAPVT XLII.

Priusquam tamen Henricus rex iret in Italiam, Constantiensi synodo affuit: ubi cunctis in se delinquentibus debita dimisit, omnibus inimicitijs sublati, inauditam hactenus pacem, tam in Suevia, quam in alijs regni sui prouincij per edictum regiae censura & confirmavit: Deinde Agnetem, & Wilhelmi Pictauensis principis filiam, apud Moguntiam vngi faciens in reginam, regalibusque nuptijs apud Ingelheim sibi copulauit. Godfridus post Gotilonem dux erat Lotharingie: is Henrico Imperatori rebellauit. Captus autem ab illo, in castello Gebekenstein, vsque ad condignam satisfactionem custodie mancipatur. Interim Romanus Pontifex Clemens II. renouauit in synodo ecclesiæ Hamburgensis priuilegia, praesente & instantे Alberto eius archiepiscopo. Imperatrix ex Italia descendens, apud Rauennam genuit filiam. Albertus autem archiepiscopus Imperatorum Italia descendenter vocauit Bremam, occasione data, quasi Lismonam inuisurus veniret, vel regem Danorum ad colloquium inuitaret: sed reuera, vt ducum Saxoniae suspecta sibi fidem exploraret. Imperator autem Bremaregali, vt oportuit, apparatu exceptus, cur-

S 3 tem,

tem, quæ Balga dicitur, siatribus obtulit: Ecclesiæ comitatum Phrisiæ concessit: Inde Lismonam venientem per insidias à Thietmaro comite, Bernhardi ducis fratre circunuetus est, sed archiepiscopi studio defensus. Quare idem comes à Cæsare in ius vocatus, cum se duello ex purgare mallet, à satellite suo est interfactus: cuius mortem germanus eius dux, filijq; eius, referentes in archiepiscopum, ex illo tempore ipsum & ecclesiam ecclesiæ familiam, loetalis sunt odio inseguunt. Cumq; pax facta vtræq; interdùm partes conciliasse videretur, nihilominus tamen, qui ducem sequebantur, veteris memori odij, quod patres eorum in ecclesiam exercebant, ipsi inquietare & impugnare nō cessabant: Sed hac in Metropoli digesta sunt plenius. Interim apostolica sede vacante, Romani, priusquam de noui Pontificis creatione quicquam intentaretur, Henricū Imperatorem in Saxonia agentem adiérunt Pontificem malo exemplo ipso petitiuri. Cumq; rex illis satisfacere cupiens, nullum Teutonicae gentis prelatum ad suæ voluntatis assensu posset adducere, ad Gallicos se vertit: per uicitq; præibus Brunonem episcopum Tullensem, virum simplicem, ut per ipsius inuestituram, ad Romanum papatum promoueri pateretur: Cui per Vesontium in pontifici habitu Romanam petenti, abbas Cluniacensis & Hildebrandus monachus, Soana Hetrusca vrbe ortus, fortem obuuerunt. Vsque adeò autem dictorū religiosorum suscipi valuit, ut episcopus periculum apostasie, in quod incidet, evitare cupiens, papalia deposuerit ornamenti deduxeruntq; illum Romanum abbas & monachus peregrini habitu incidentem. Qui ad cardinalium, cleri, & populi conspectum perductus, multa in eam sententiam loquitus est, ut tam Henricum qui inuerat, quam se

qui m
purga
los, nè
nitent
ta vac
tificem
do ben
econom
& adu
acerri

D
festa ca
luntat
Roman
mille. I
sidente
cum ep
do Tre
Engelb
provinc
rēsis ep
examini
ibidem
moniac
perpetu
scopus e
runt, sa
Tantus
rebus p
propter

qui minùs cautè præbuerat assensum, à commissso errore
purgaret, cùm maximè hortatus sit, & excitauerit il-
los, nè sedem Petri diutiùs vacare sinerent: à quibus, ad-
nitente Hildebrando, postero die sexti mensis ab inchoa-
ta vacatione iam vltima, in Leonem IX. Romanū Pon-
tificem canonice est assumptus. Is accepto ab Hildebran-
do beneficio gratus, Romanæ ecclesie subdiaconum &
œconomā cōstituit: eiusdemq; vſus consilio, Simoniacos
& adulteros clericos duabus in synodis Romæ habitis,
acerrimè est persequutus: seq; præbuit frugi Pontificem.

CAPVT X L I I .

Descēderat deindè summus Pont. Leo IX. ab Ur-
be in Germaniā. Non satīs apud authores mani-
festa causa, nisi quòd præsumptio habet, Pontificē de vo-
luntate Imperatoris constitutū, non benè habitum inter
Romanos. Erat autē annus quinquagesimus primus post
mille. Ea autē synodus apud Moguntiam est habita, præ-
sidente apostolico Leone: Henrico pariter Imperatore
cum episcopis assistente: Bardone Moguntino, Euerhar-
do Treuerensi, Hermanno Colonensi, Alberto Bremensi,
Engelhardo Magdeburgensi archiepiscopis, ceterisq;
provinciarum præsidibus et pralatis: In qua synodo Spi-
rēss episcopus Sibico, cui adulterij crimē imponebatur,
examinatione sacrificij purgatus est. Multa præterea
ibidem sancta sunt ad viilitatem ecclesie, in quibus Si-
moniacæ heresis, & sacerdotalia coniugia, synodi manu
perpetuò sunt dānata. Albertus Hamburgensis archiepi-
scopus eo tēpore, quo tam clara in ecclesia lumina fulse-
runt, sapientia & virtutū merito inter omnes emicuit:
Tantus apud Papā, talis apud Cesarem habebatur, vt in
rebus publicis absque eius consilio nihil ageretur. Qua-
propter nec in præcinctu belli Imperator sibi illum deesse
voluit,